

NOBILI ET MAGNIFICO VIRO, DOMINO IOANNI GEORGIO ILSONGIO S. CÆSARÆ MAIESTATIS CONSILIARIO & generali per Suæuiam Præfecto prudentissimo, Domino ac Patrono suo, Ioannes Geilenkirchen Iuliacensis S. P. D.

74

TRIA ad omnium artium & scientiarum perceptionem necessaria esse, Nobilis ac magnifice Domine Ilsongie, naturam, artem & exercitationem, grauius Plutarchus $\pi\epsilon\gamma\iota\ \pi\acute{\alpha}\iota\delta\omega\pi\ \delta\epsilon\gamma\omega\gamma\eta\varsigma$ disserit, ita ut eum, qui uel uno horum destitutus est, frustra ad solidæ eruditionis fastigium eniti, & contendere asseueret. Natura enim sine arte, cæca: ars absq; natura, mutila: exercitatio sine utraq; imperfecta est. Etsi uero iure dubitatur, quod nam istorum trium ad ueram doctrinæ gloriam comparandam plus conferat: ego tamen in usu atq; exercitatione plus quam in reliquis esse momenti, omni asseueratione dixerim: Neq; enim obscurum est, multos nulla illustri natura præditos, qualicumq; doctrina instructos, exercitationum diligentia, naturæ uitium feliciter correxisse: contra non raro uideas, præstantissimam naturæ bonitatem, quantumuis artis præsidio suffultam, exercitationis neglectu, nihil Reip. salutare, nihil amicis utile, nihil deniq; sibi gloriosum præstare. Proinde qui naturæ quacunq; præstantia insignes, quacunq; eruditionis excellentia præclari, absq; usu & exercitatione cum aliarum artium, tum maximè ueros iurisprudentiæ fructus se percepturos sperant, nã illi egregiè, meo quidem iudicio, falluntur. Quemadmodum enim noctua perpetuis tenebris assueta Solem intueri non potest: Sic isti sedentarij, qui domi tantum mutis magistris operam dederunt, multitudinis in foro conspectum ferre, & legalis scientiæ officia exequi non possunt. Necessarium est .n. ut huiusmodi scholasticis uelitationibus paulatim exerceamur, si ad serias & grauiores in Rep. concertationes subeundas quandoq; instructi & parati uideri cupiamus. Quia in re plus quam uerbis exprimi potest, debemus cum alijs huius celeberrimæ Ingolstadienæ Vniuersitatis Professoribus & Præceptoribus nostris, tum maximè clarissimo & excellentissimo D. Ioanni Ossanzio Syluæducesi, præcipuè nobis obseruando Præceptori, qui non solum ut naturam nostram doctrina recte formare, sed etiam doctrinã exercitatione perficere possit, indefesso studio laborat: Cuius etiam auctoritate ego istud onus, quamquam meis humeris longè impar, in me suscipere non dubitauim. Tibi uero, Magnifice Domine Ilsongie, hunc quantum quantum laborum meorum fructu inscribere uolui, primum ut incredibilis eius humanitatis, qua me proximè Augustæ complexus es, gratam memoriã declararem: deinde ut, si quid in me est ingenij, quod sentio quam sit exiguum, aut si quid artis, quã in me esse minimam fateor, id ab eorum studiorum, in quibus carissimos tuos filios à me probè institui desideras, exercitatione non abhorreere cognoscas, Bene uale, Domine cum primis mihi obseruande, Ingolstadij ipis Idibus May, Anno M. D. LXIX.

SINGVLARIA QVÆDAM, QVÆ DEO PROPITIO, FAVENTIBVS DECANO,

cæterisq; clarissimis ac doctissimis facultatis iuridicæ Professoribus, Præsidente Ioanne Richardo Ossanzio I.V.

Doctore, Codicis & ordinario Institutionum Professore defendere conabitur I.G.I.

I. Duplex tantum ius esse, quod rectè ita dici queat, naturale seu gentium & ciuile, contra Vlpianum & Iustinianum cum Cicerone & Caio nostro defendemus.

II. Insignis fuit Triboniani error, existimantis ueteres Romanos ex obscæna humani corporis inspectione pubertatè diiudicasse.

III. Testamenti factionem non publici, sed priuati iuris esse docere conabimur.

III. Tres tantum conventionum species esse, publicam, priuatam & legitimam declarabimus.

V. Omnes omnino conventiones seu contractus ex iure gentium ortas esse credimus.

VI. Lapsum igitur esse Connanum non dubitamus, putantem eius esse conditionis publicas conventiones, & debere suis uiribus sic ualere, ut eas ad iuris gentium uel ciuilem regulas dirigi nequaquam necessum sit.

VII. Ad consuetudinis introductionem præcisè decennium requiri non concedimus.

VIII. L. i. De lega. i. cuius auctorem Vlpianum esse contra Duarenum tenemus, ueram sententiam, paucis cognitam, nos tradere posse speramus.

IX. Falsum esse quod Iustinianus alibi dixit Hippocentauros in rerum natura nec esse, nec esse posse ostendemus.

X. Vlpianum in L. Quæret, De uerb. signif. monstrosos partus fato fieri opinatum errasse, non est nobis religio affirmare.

XI. Quod Iustinianus alibi inquit, sua dispositione primum introductum esse, ne in deposito compensatio locu habeat, uerum esse negatur.

XII. In L. Si is cum quo, ff. Commu. diuid. rectius legi, ad editum, uel, ad delictum, quam, ad delectum, ut Duarenus malè coniecturam fecit, palam faciemus.

XIII. Romam iccirco primum communem omnium patriam esse uocatam à Modestino, quod omnes qui in orbe Romano sunt, ex constitutione Antonini ciues Romani effecti sunt, contra Alciatum uerum esse negamus.

XIII. Inuecta & illata coloni in prædium rusticum ex sola scientia domini, absq; etiam expressa conuentione censeri pignori obligata, non admittimus.

XV. In diuisione fructuum arboris in confinio natæ, non esse habendam rationem aëris fundo superfusi, sed radicum, contra Ioannem de Buteo manifestum faciemus.

XVI. De iure ciuili actionis nomen exprimere necessum fuisse demonstrabimus.

XVII. Obligationum ex delicto nascentium proximam causam esse consensum delinquentium ad pœnam, falsum esse statuimus.

XVIII. Adulterium pœna sanguinis iure ciuili à Constantio, & Constante Imp. primum uindicatum fuisse, ut Cuiacius alibi docuit, inficiamur.

XIX. Fratrum filios defuncto patruo in capita, non in stirpes succedere debere etiam apertis textibus, ita ut frustra alibi Zasius gloriatur in suam sententiam Imperatorem nostrum Carolum V. Spiræ hoc decidisse, euidenter potest probari.

XX. L. Falsus. de furtis, cum l. i. § fin: & L. 8. ad L. Rhod. de iact. probabiliter conciliari posse opinamur: at l. i. De reg. Caton. cum § Sed si rem legatarij. Instit: de lega. qui conciliauerit, eum circumlum quadrare posse dicemus.

XXI. Si filio præterito uel sine causa exhæredato, hæres extraneus instituatur, & rogetur per fideicommissum alicui restituere hæreditatem, irrito facto testamento, filium præteritum uel inofficiose exhæredatum, extraneo nihilominus hæreditatem restituere debere, contra omnes D D. cum D. Bartholomæo Romuleo Præceptore nostro ac domino meo falsum esse intrepidè sustinebimus.

XXII. Donationem omnium bonorum, præsentium & futurorum ualere, in puncto iuris defendi posse existimamus.

Disputabuntur hæ Theses, fauente Deo, die Veneris proxima, quæ erit 20. Maij, hora septima in scholis Canonistarum.

Ingolstadij excudebat Alexander Vveissenhorn.

